

اختلاف ما با غرب مربوط به ۴۰ سال گذشته نیست. این تصور غلط است. اینکه کسانی فکر می کنند، ما اگر با دنیا اختلاف نداشتیم، همه چیز را راحت به ما می دادند و الان خیلی پیشرفته بودیم، اشتباه است. تجربه زاین کدام کشور به آنها فناوری داد؟ مگر عقلش کم است که برای خودش رقیب درست کند؟ در دنیا هیچکس آخرین تکنولوژی اش را رایگان و راحت به کسی نمی دهد. اگر بدهد هم فوت کوزه گری اش را نگه می دارد برای خودش. مثلا پژو آمد تکنولوژی از رده خارجش را داد به ایران. فایده ای ندارد

امداد غیبی. نمی شود که اتفاقی این همه ماجرا پشت سرهم در زندگی کسی رخ دهد که قرار است مثل یک زنجیره یکدیگر را کامل کنند و به نتیجه خاصی برسند. خب همه اش لطف خداوند است. مثل قبولی ام در دانشگاه، هم کلاس شدنم با آقای مرآتى خودش داستان عجیبی داشت. شاید اصلا پویندگان به وجود نمی آمد. یا همین تصمیمی که ما سال ۹۲ برای ساخت و نتیلاتور گرفتیم. مگر کسی به ما گفته بود که سال ۹۸ کرونا می شود؟ و تامین و نتیلاتور تبدیل به بحرانی جهانی می شود؟ سال ۹۹ یک باره هم شرکت یک سود خیلی بزرگ کرد هم کشور از یک مشکل بزرگ نجات پیدا کرد. با وجود اینکه برای رد شدن از این بحران ماسی درصد پایین تراز قیمت قبل، و نتیلاتورها را فروختیم اما باز سود داشت برایمان. چون تعداد بالایی نیاز بود. سه هزار تا و نتیلاتور فروختیم.

داستان یک جهش

اگر بخواهم یک سابقه مختصر از کارمان بگویم برمی گردد به سال ۷۷ که مانیتور را در پویندگان شروع کردیم. قبلش هم در شرکتی دیگر شریک بودیم ولی از ۷۷ مستقل شدیم. سال ۸۵ تنوع خوبی داشتیم و انواع و اقسام مانیتور را تولید می کردیم. همان سالها صادرات به اروپا شروع کرده بودیم. ۸۸ کار دیگراف (دستگاه نوار قلب) را انجام دادیم. سال ۹۲ باید دستگاه جدیدی تولید می کردیم. ۳-۴ تا دستگاه را بررسی کردیم که الکتروشوک و نتیلاتور آمد جزء گزینه هایمان. ما ابتدا الکتروشوک را انتخاب کردیم. چون الکتروشوک به کار ما نزدیک تر بود و حساسیت و نتیلاتور را هم نداشت. الکتروشوک برای کسی استفاده می شود که مرده است. شما شوک می زنی یا زنده می شود یا نمی شود. شوکر خارجی هم بزنی، شاید برنگردد. شوکر ایرانی هم بزنی شاید برنگردد و به این راحتی تشخیص ندهند که دستگاه خوب کار کرد یا خوب کار نکرد.

بدترین جنس را هم اگر بسازی باید از هر ۱۰ نفر، ۵ نفر را نجات بدهی. اما و نتیلاتور خیلی سخت تر است. چون lifesupport است. مریضی که زنده است و از توی CU ابرگرداندند، توی کما یا بیهوشی زیاد است، باید و نتیلاتور به او وصل کنند و کار حساسی است.

مانیتور اگر اشتباهی کند و چیزی را اشتباه نشان دهد، شما می توانی برای تستش از یک مانیتور دیگر هم استفاده کنی. اما مریض یک گلودارد و نتیلاتور باید برود داخل گلویش و اگر خطایی رخ دهد، بیمار از دست می رود.

ریسک بزرگی کردیم و در واقع خواست خدا بود که ما به این سمت برویم. سال ۹۵-۹۶ دیگر دستگاه مان و نتیلاتورمان حاضر شد. اما اداره کل وزارت بهداشت به ما مجوز نمی داد. من گفتم برویم CE اروپا بگیریم و دوباره همان مسیر را برویم. CE را گرفتیم. باز هم به ما مجوز نمی داد. تقریباً ۶ ماه طول کشید به ما مجوز بدهند. خیلی اذیت کردند. بالاخره با فراز و فرودهای زیاد اول ۹۷ مجوز گرفتیم.